

яких клієнт звертався до адвоката, зміст порад, консультацій, роз'яснень, складені документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані під час здійснення адвокатської діяльності.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 N 5076-VI // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5076-17/page2>.
2. Логінова С.М. Адвокатська таємниця: теорія і практика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.10 «Судоустрій; прокуратура та адвокатура» / С.М. Логінова; Київський нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. — К., 2002. — 14 с.
3. Пилипенко Ю.С. Адвокатская тайна: Теория и практика реализации : автореф. дис. ... док. юрид. наук : спец. 12.00.11 «Судебная власть, прокурорский надзор, организация правоохранительной деятельности, адвокатура» / Ю.С. Пилипенко. — М., 2009. — 56 с.

Ключові слова: адвокатура, проблема, таємниця, інформація, доступ.
Науковий керівник: ст.вик. Нестерчук Л. П.

Скиба Наталя Андріївна

студентки 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національний університет «Одеська юридична академія»

АДВОКАТУРА ЯК ВАЖЛИВИЙ ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ РОЗВИНЕНИХ ДЕРЖАВ: ЇЇ СТАНОВЛЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ

У статті висвітлені актуальні питання виникнення і розвитку адвокатської діяльності, із запровадження адвокатури як одного із видів суспільно-громадянського правового інституту.

«Адвокатура» походить від латинського — *advocatus* («закликаний на допомогу»). Це слово починає вживатися у Стародавньому Римі. Терміном «адвокат» позначалися рідні або друзі позивача, які супроводжували його до суду, давали поради й як одностумці виражали підтримку і співчуття. З часом назву «адвокат» було поширено на осіб, які допомагали позивачеві вести процес, збирали документи, докази, шукали засоби захисту [1, с. 53-59].

Адвокатура є важливим правовим інститутом кожної розвинутої держави, кожна з яких має свої особливості і структуру, а також

правові засади її діяльності, зокрема усі правові та правоохоронні структури беруть свій початок в одній з найпрогресивніших країн минулого — Стародавньому Римі. Розвиток адвокатської діяльності має свої паростки ще з давніх часів, з'являлася потреба врегулювання суспільних відносин відповідно до існуючих на той час правил поведінки. Професійний правовий захист став можливим, коли на зміну звичаєвого права прийшло писане: «Руська правда», «Правда Ярославичів», устав Володимира Мономаха, Литовські статuti та ін. Важливий вплив справила судова реформа 1864 року, за якої вперше законно вводиться інститuti прокуратури і адвокатури. А серед міжнародних актів стосовно адвокатської діяльності є: Загальна декларація прав людини 1948 р., Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р., Резолюція 43/173 Генеральної Асамблеї ООН «Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню чи ув'язненню будь-яким чином» від 9 грудня 1988 р., «Основні принципи, що стосуються ролі юристів» 1990 р., Загальний конгрес правил для адвокатів країн Європейського Союзу від 1988 р., Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 1950 р. та ін.

Іноземні країни (найбільш розвинені) мали подібні тенденції розвитку інституту адвокатури, які переживала й Україна. Загалом традиції та фундаментальні принципи французької адвокатури були сприйняті і щеплені на російському ґрунті Радами присяжних повірених в XIX — початку XX століть. У Німеччині адвокатура на період XVI-XIX століть ставала самостійною організацією, яка існує і в даний час. Адвокатура в Англії має вигляд незалежних від держави юридичних палат (Inns of court). У США в кожному штаті є асоціація адвокатів штату.

Адвокатура України являє собою гарант законності, є незалежним самоврядним інститутom, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, де адвокат може представляти інтереси як окремої особи, так і держави [2, с. 245-254].

На сьогоднішній день адвокатура має вже достатньо сформовану форму. Її компетенцію і діяльність визначає Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 5 липня 2012 року. Відповідно до якого на адвокатів поклалися такі повноваження, як: захист прав і свобод, законних інтересів фізичних і юридичних осіб, представництво їх інтересів у судах під час розгляду справи, надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, складання скарг, процесуальних та інших документів правового характеру [3].

Загальною метою діяльності адвокатури України є забезпечення прав і свобод фізичних і юридичних осіб, держави. Встановлено, що основною функцією адвокатури є надання професійної правової допомоги, а додатковими функціями — її участь у формуванні визначених законодавством органів (Вищої ради правосуддя, Вищої

кваліфікаційної комісії суддів України та Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів) та участь через обраних представників у здійсненні цими органами своїх повноважень. Вона також представляє адвокатуру у сфері взаємовідносин з державою, державою і суспільством та інше [4, с. 194-283].

Держава і суспільство зацікавлені в сильній, професійній та незалежній адвокатурі, і це безпосередньо впливає зі змісту норм і духу закону. Тому у більшості цивілізованих демократичних державах невід'ємним фактором правової системи й основним інститутом захисту особистості, її прав і свобод, а також показником високого розвитку держави є адвокатура.

Список використаних джерел

1. Історія адвокатури України. Ч.1 / Т.В.Варфоломєєвої, В.С.Кульчинський. За ред. В.В.Медведчука; – 2-е вид., перепроб. і доп. – К.: СДН – Студіо, 2002. – С. 53-59.
2. Аракелян М.Р. – «Институт адвокатуры в правозащитной системе Украины»: монографія / М.Р. Аракелян. – Одеса: Фенікс, 2014. – С. 245-254.
3. Про адвокатуру і адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/>
4. Бакаянова Н.М., С.Я. Фурса. Адвокатура України: навч.-метод. посіб. / Н.М. Бакаянова, С.Я. Фурса – 2-е вид.:перероб. – К.: Алерта, 2016. – С. 194-283.

Ключові слова: інститут права, адвокатура, адвокат, функції, мета, завдання адвокатури, діяльність інституту адвокатури, правові методи.

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.

Трушина Ганна Анатоліївна

студентка 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

РОЛЬ ПРИСЯЖНИХ У СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ

Згідно статті 63 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» присяжним є особа, яка у випадках, визначених процесуальним законом та за її згодою вирішує справи у складі суду разом із суддею або залучається до здійснення правосуддя.

Суд присяжних в Україні реалізується тільки при місцевому загальному суді першої інстанції і лише за звинуваченнями, за які передбачено довічне позбавлення волі.